

[Himmelstrup.]

om Lovforslaget om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger meddelte den højtærede Handelsminister, at han havde under Overvejelse at lave en Art Udligningskasse, og jeg vil da henstille til den højtærede Minister, at han saa hurtigt som muligt bringer disse Overvejelser til Ende, saa der kan komme en virkelig Løsning af Spørgsmaalet. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister vil udtale sig herom her i Salen, men jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, at Sagen skal undergives en kort Udvalgsbehandling, og dér vil vi jo saa kunne faa de fornødne Oplysninger.

Prieme: Jeg vil gerne takke den højtærede Handelsminister for den overordentlig fyldige Redegørelse, Ministeren afgav over for Folketinget og Offentligheden ved dette Lovforslags Forelæggelse, og ikke mindst vil jeg takke Ministeren for de to Beretninger, der er optrykt som Bilag til Lovforslaget. Ærede Medlemmer af dette høje Ting vil uden Tvivl fra utallige Udvalgs-møder erindre, hvor vanskeligt det i tidligere Tid har været at faa en Beretning fra en Minister om nogle af de Foretagender, som er underlagt det paagældende Ministeriums Omraade, og det er mit Haab, at Handelsministerens nye Fremgangsmaade i denne Henseende maa danne Skole ogsaa for andre Ministre. Jeg har hørt en lille Fugl synges om, at man muligvis i Fremtiden vilde forsøge at slippe lidt lettere fra det med disse Beretninger, men jeg vil gerne fraraade Ministeren at gaa med hertil. Jeg tror, det har overordentlig stor Betydning — for saa vidt maaske ikke mindst for Ministeren selv — at kunne følge, hvorledes der arbejdes i de efterhaanden meget betydelige Udvalg, som sorterer under Handelsministeriet.

Med Hensyn til selve Lovforslaget gjorde Ministeren den Bemærkning ved Forelæggelsen, at Ministeren gik ud fra, at alle efterhaanden var enige om, at vi bør have en Prislov. Jeg vil gerne slutte mig til denne Bemærkning og sige, at jeg er af den Opfattelse, at man ikke mindst inden for Erhvervslevet er interesseret heri; man er i høj Grad interesseret i, at der bliver taget tilbørligt fat paa de Vildskud, der opstaar under Forhold som dem, vi lever under i Øjeblikket. Man kan ikke tolerere Tilfælde som det, jeg hørte om for nylig fra et Sted i Jylland, hvor man vinder Tvist eller gammelt Trikotagegarn i 10-Meter Stykker op paa Papvindler og sælger det som Sygarn til Befolkningen. Saadan noget og

mange lignende Tilfælde, der foregaar i Øjeblikket, maa efter min Mening straffes.

Jeg er ogsaa enig med Ministeren i, at Formaålet maa være, at Priserne holdes saa lavt som muligt, men at man paa den anden Side maa tage Hensyn til, at Produktionen og Beskæftigelsen kan opretholdes i videst muligt Omfang, og den Bemærkning, Ministeren gjorde ved Lovforslagets Forelæggelse om, at det er de urimelige Priser, man vil til Livs, og at hele Lovgivningen maaske kunde have bygget paa Spørgsmaalet om de urimelige Priser, kan jeg ogsaa slutte mig til. Jeg tror, det vilde være ønskeligt, om man i Priskontrolraadet vilde skrive sig Ministerens Ord om disse Forhold bag Øret.

Hvad selve Begrebet „urimelig Pris“ angaar, vil jeg gerne nævne følgende: Hvis en Vare er blevet indarbejdet paa Markedet herhjemme under frie Konkurrenceforhold i en eller anden Pakning med et eller andet Indhold, og der saa mellem denne Vare og en anden Vare af lignende Beskaffenhed er opstaaet en bestemt Prisforskel, kan jeg ikke betragte en saadan Forskel som urimelig, og jeg betragter det som en Misforstaaelse fra Priskontrolraadets Side, hvis det søger at udlævne saadanne Priser, altsaa griber ind i Forhold, der har eksisteret i en lang Aarrække, inden Prisloven blev til, idet de paagældende Varer under anden Form har været til at faa til maaske langt billigere Priser.

Det kan ikke nægtes, at den Stand, der er ramt haardest af Loven, er Detailhandlerstanden, i mange Tilfælde ogsaa Engros-handelen, i det hele taget Handelsstanden. Dette bundes i to Ting: For det første, at Priskontrolraadet uden Tvivl har en vis Tendens til at sætte over, hvor, om jeg saa maa sige, Gærdet er lavest. Dernæst uden Tvivl ogsaa i, at man i Handelsvirksomhederne, særlig Detailhandelen, ikke har haft et saa udviklet Regnskab, som man ofte har i Industriforetagender. Dertil kommer, at Industriforetagender meget ofte ønsker deres Priser forhøjet og selv foreslaar Priserne fastsat i Omsætningen mellem Grossist og Detaillist og da maaske ofte ikke tager Hensyn til, at det vil være paakrævet for Engros- og Detailhandelen dels at blive raadspurgt, dels at faa noget af de forøgede Omkostninger godtgjort, som saavel Engros- som Detailhandelen lige saa ofte har faaet som Fabriksvirksomhederne.

Meget ofte tror maaske den paagældende Fabriksvirksomhed, at det for den og den Artikel ikke betyder saa meget, om For-tjenesten fastsættes uforandret. Men jeg